

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119466716
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119466716.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD., ako členov senátu, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovaným: 1/ H. R., nar. XX. decembra XXXX, bytom V. XX, G. R., 2/ B. R., nar. XX. júna XXXX, bytom V. XX, G. R., o zaplatenie 7.328,91 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, č.k. 2Csp/31/2020-234 zo dňa 8. októbra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. **z r u š u j e** a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 2Csp/31/2020-234 zo dňa 8. októbra 2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) konanie v časti o zaplatenie sumy 262,80 Eur zastavil (prvá výroková veta). Druhou výrovkou vetou vo zvyšku žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovaným 1/ a 2/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal (tretia výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal uložiť žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 7.328,91 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Svoju aktívnu legitimáciu vyvodil zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019 uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava a ním ako postupníkom, ktorou mu postupca postúpil pohľadávku voči žalovaným. Jeho právny predchodca uzavrel so žalovanými dňa 24.06.2011 zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej boli žalovaným poskytnuté peňažné prostriedky a zo zmluvy a Všeobecných obchodných podmienok vyplývajú podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky ich splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností. Ďalej žalobca tvrdil, že žalovaní neplnili svoje povinnosti podľa zmluvy, najmä neplnili stanovený termín splátok a tak postupca podaním zo dňa 19.06.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 16.06.2017 a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 8.408,61 Eur, pozostávala z istiny vo výške 4.648,66 Eur, riadneho úroku vo výške 3.045,98 Eur, úrokov z omeškania vo výške 713,97 Eur. Výška a špecifikácia pohľadávok bola generovaná bankovým systémom, predstavuje aktuálne dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Po postúpení pohľadávky žalovaní vykonali čiastočné úhrady, žalovaná suma tak ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 7.328,90 Eur a pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 3.568,96 Eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 3.045,98 Eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 713,97 Eur. Žalobca uplatnil aj úrok z omeškania.

1.2 Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 13.01.2020 pod sp.zn. 33Up/1962/2019 vydal platobný rozkaz, ktorým uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť

žalobcovi uplatnený nárok a nahradiť mu trovy konania. Žalovaní v podanom odpore poukázali na spotrebiteľský charakter zmluvy medzi nimi a žalobcom (resp. ich právnym predchodcom) a zdôraznili ochranu spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Vzniesli námietku premlčania. Uviedli, že posledná splátka, ktorú žalobcovi uhradili v plnej výške dňa 22.08.2014, bola splátka omeškanej splátky splatnej dňa 25.07.2014. Následne vo viacerých úhradách ešte uhradili splátku splatnú dňa 25.08.2014. Ďalšiu splátku žalobcovi uhradili až dňa 02.12.2014 vo výške 80,80 Eur. Od 02.12.2014 žalobcovi ani raz neuhradili splátku vo výške mesačnej splátky dojednanej v zmluve, vždy išlo o čiastočné plnenia. Z uvedeného dôvodu mali za to, že prvá omeškaná splátka, pre nesplnenie ktorej veriteľ využil právo na zosplatnenie celého nezaplateného dlhu, bola splátka splatná dňa 25.09.2014, následne splátka splatná dňa 25.10.2014 a 25.11.2014. K omeškaniu troch splátok teda došlo dňa 25.11.2014, premlčacia doba pre celý zvyšok dlhu začala plynúť už dňa 25.11.2014 a uplynula dňom 25.11.2014. Mali za zato, že žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej lehoty, a preto žiadali, aby súd žalobu zamietol.

1.3 Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 52, § 53 ods.9, § 565, § 54a, § 100 ods.1, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka, vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej a listinami obsiahnutými v súdnom spise.

1.4 Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že dňa 24.06.2011 bola medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanými 1/ a 2/ uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX; v zmluve je uvedená výška úveru 10.000,-Eur, druh úveru: spotrebný úver na čokoľvek, typ a výška úrokovej sadzby: fixná do splatnosti 15,90% ročne, deň uzavretia úverovej zmluvy, úrok z omeškania: 8% ročne, spôsob poskytnutia úveru: jednorázovo bezhotovostne, spracovateľský poplatok: 239,-Eur, poplatok za správu úveru: 2,99 Eur mesačne odo dňa uzavretia úverovej zmluvy, poplatok za upomienku: 25,-Eur, výška splátky a splatnosť: od prvého čerpania úveru do 30.06.2011 vo výške 33,91 Eur mesačne k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, od 25.07.2011 vo výške 188,61 Eur mesačne k 25. dňu v kalendárnom mesiaci, počet splátok: 96 od 25.07.2011, konečná splatnosť úveru 25.06.2019, spôsob splácania inkasom z inkasného účtu, ročná percentuálna miera nákladov: 18,87%, priemerná hodnota RPMN: 12,52%, celková čiastka spojená s úverom 18.378,30 Eur, ručenie alebo poistenie nebolo vyžadované. Okresný súd tiež zistil, že právny predchodca žalobcu žalovaným 1/ a 2/ adresoval výzvy zo dňa 24.04.2017, v ktorých im oznámil, že sú v omeškanií so splácaním pohľadávky ku dňu 23.04.2016 vo výške 3.020,13 Eur a vyzval ich na uhradenie dlžnej sumy do 15 dní od doručenia výzvy. Žiadne listinné doklady preukazujúce doručenie výziev žalovaným 1/ a 2/ žalobca nepredložil, žalovaná 1/ na pojednávaní potvrdila, že tieto výzvy im boli riadne doručené. Podaním zo dňa 19.06.2017 právny predchodca žalobcu žalovaným 1/ a 2/ oznámil, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., oznámil im, že banka vyhlásila ku dňu 16.06.2017 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Žalovaní boli vyzvaní, aby sumu 8.643,93 Eur uhradili do 15 dní na veriteľom označený účet. Uvedené podania boli obom žalovaným 1/ a 2/ doručené dňa 26.06.2017. Okresný súd napokon zistil, že Zmluvou o postúpení pohľadávky č. 0217/2019/CE zo dňa 22.03.2019 Slovenská sporiteľňa, a.s. svoju pohľadávku voči žalovaným postúpila žalobcovi.

1.5 Pokiaľ súd prvej inštancie konanie v časti zaplata sumy 262,80 Eur zastavil, konal tak z dôvodu späťvzatia žaloby v tejto časti, s čím žalovaní súhlasili. Súd prvej inštancie v tomto smere aplikoval ustanovenie § 145 ods.2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

1.6 Súd prvej inštancie nepovažoval za sporné žiadne skutkové tvrdenia žalobcu, v spore nedošlo k účinnému popretiu skutkových tvrdení žalobcu zo strany žalovaných. Za nesporné tak súd prvej inštancie považoval najmä to, že medzi stranami sporu bola uzavretá zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver 10.000,-Eur, žalovaní splátky nesplácali riadne a včas, právny predchodca žalobcu vyzval žalovaných na zaplata dlžnej sumy s upozornením na možnosť zosplatnenia listom zo dňa 24.04.2017, žalovaná 1/ potvrdila, že tieto výzvy im boli riadne doručené. Vzhľadom k tomu, že napriek výzve žalovaní dlh neuhradili, právny predchodca žalobcu úver zosplatnil listom zo dňa 19.06.2017.

1.7 Okresný súd konštatoval, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o splátkovom úvere nepopretie skutkových tvrdení žalobcu nezbavuje súd povinnosti podrobiť predmetnú zmluvu súdnej kontrole z hľadiska dodržania jej zákonných náležitostí podľa ustanovení zákona č.129/2010 Z.z. o

spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č.129/2010 Z.z.“) a súdnej kontrole z hľadiska prípadných neprijateľných zmluvných podmienok; súd je rovnako povinný prihliadnuť na absolútnu neplatnosť právnych úkonov aj z ostatných dôvodov a na zákonné následky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a tiež ex offio na premlčanie nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy.

1.8 Súd prvej inštancie z listinného dôkazu - oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zistil, že táto bola vyhlásená dňa 16.06.2017. Je zrejmé, že výzvami zo dňa 24.04.2017 boli žalovaní vyzvaní na zaplatenie sumy 3.020,13 Eur v lehote 15 dní od doručenia výzvy s tým, že ak nedôjde k úhrade tejto sumy, boli upozornení na možnosť zosplatenia úveru. Splátky mali byť od 25.11.2011 platené vo výške 188,61 Eur k 25. dňu v mesiaci, žalovaní zaplatili splátku v plnej výške za august 2014, a to viacerými úhradami. Následne žalovaní už platili splátky v nižších sumách, ako bola dojednaná splátka úveru. Z uvedeného súd prvej inštancie vyvodil, že prvá omeškaná splátka, pre nespĺnenie ktorej sa stal splatný celý dlh, bola splátka splatná dňa 25.09.2014, ako aj splátka splatná dňa 25.10.2014 a 25.11.2014. K omeškaniu troch splátok teda došlo dňa 25.11.2014, premlčacia doba pre celý zvyšok dlhu začala plynúť od 26.11.2014 a uplynula dňa 26.11.2017. Na základe uvedeného a skutočnosti, že žaloba bola podaná na súd až dňa 17.12.2019 po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, súd nemohol premlčaný nárok žalobcovi priznať.

1.9 Ak by sa aj vychádzalo z výzvy zo dňa 24.04.2017, v tejto nie je uvedené, o omeškanie ktorej splátky ide, je v nej uvedená len celková výška dlhu 3.020,13 Eur. Z uvedeného vyplýva, že ide o 16 splátok, malo by ísť teda o splátky splatné v období od 25.12.2015 do 25.03.2017. Najstaršia splátka, v dôsledku ktorej by mohlo dôjsť k zosplateniu úveru, tak bola za december 2015, premlčacia doba v takom prípade by začala plynúť dňa 26.12.2015 a uplynula dňa 26.12.2018. Aj pri takomto právnom posúdení bola žaloba podaná po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby.

1.10 Pokiaľ ide o úroky z omeškania, ani tieto nebolo možné žalobcovi priznať, nakoľko počiatok plynutia premlčacej doby úrokov z omeškania je totožný s počiatkom plynutia premlčacej doby samotného peňažného nároku. Úroky z omeškania zdieľajú právny osud premlčanej pohľadávky; v dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi stranami nový záväzkovo-právny vzťah, dochádza len k zmene pôvodného záväzku, popri hlavnom záväzku je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi aj vedľajší záväzok. Nie je tak možné prijať záver, že za každý deň omeškania vzniká veriteľovi nové a nové právo na zaplatenie úrokov z omeškania, a to až do splatenia istiny, pričom každé jednotlivé právo na úroky z omeškania by sa malo premlčovať osobitne v samostatnej 3-ročnej premlčacej lehote. Tým by sa poprela podstata úrokov z omeškania ako príslušenstva hlavnej pohľadávky a tiež by sa popieral inštitút premlčania ako taký.

1.11 Súd prvej inštancie tak žalobu zamietol z dôvodu premlčania uplatneného nároku a uviedol, že vzhľadom na dôvod zamietnutia žaloby a hospodárnosť konania, nebolo potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie a súdnu kontrolu ohľadom neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve, ani dodržania zákonných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 255 ods.1 C.s.p.. Žalovaným však nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal, nakoľko žiadne trovy konania si neuplatnili.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti, v ktorej žalobu zamietol, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok postupom podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalobe vyhovie a žalobcovi voči žalovaným prizná nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania, resp. aby napadnutý rozsudok postupom podľa ustanovenia § 389 ods.1 C.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods.1 písm. b), f) a h) C.s.p., tvrdil tak, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd prvej inštancie dospel k záveru, že všeobecná premlčacia doba pre celý zvyšok dlhu začala plynúť odo dňa 26.11.2014 a márne uplynula dňom 26.11.2017. Okresný súd sa tak vysporiadal s otázkou začatia plynutia premlčacej doby v súdenej

veci nesprávne, neprihliadol na skutočnosť, že postupca využil svoje právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 19.06.2017; súd prvej inštancie vyhodnotil okolnosť pre začiatok plynutia premlčacej doby už ku dňu 26.11.2014, čo je 2,5 roka pred samotným vyhlásením mimoriadnej splatnosti zo strany postupcu. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia len kopíruje argumentáciu žalovaných, neposkytuje žiadny právny pohľad na vec, nepodáva žiadne vysvetlenia k zmätočnej a meniacej sa argumentácii žalovaných, iba sa s ňou stotožňuje bez akéhokoľvek rozumného a logického postupu. Napadnuté rozhodnutie je tak v tomto smere rozporuplné a nepreskúmateľné.

2.2 Zdôraznil, že veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou, každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, pre každú z nich plynie 3-ročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Veriteľ sa môže s dlžníkom dohodnúť, že ak sa nespĺní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatenie celého dlhu; v takomto prípade môže veriteľ žiadať o zaplatenie celého dlhu, ale toto právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, právo na zosplatenie celého dlhu zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani ďalšiu splátku dlhu. S poukazom na zánik práva vyhlásiť mimoriadnu splatnosť splatnosťou najbližšej nasledujúcej splátky, mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nespĺnenie inej splátky, než splátky, ktorá vyhlásením mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala, čo je v danom prípade splátka splatná dňa 25.05.2017. Všetkým splátkam, ktoré vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predchádzali, plynie samostatná 3-ročná premlčacia doba. Pre splátky splatné po vyhlásení mimoriadnej splatnosti plynie premlčacia doba od splatnosti splátky, pre nespĺnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Súd prvej inštancie tak realizoval nesprávny výklad druhej vety ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého výkladu za nespĺnenú splátku je potrebné považovať splátku, ktorá predchádza prvému omeškaniu s plnením splátok zo strany dlžníka po dobu 3 mesiacov. Výkladom, aký realizoval súd prvej inštancie, došlo k tomu, že splátka úveru splatná napríklad 2 roky pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru, by sa premlčala neskôr, ako splátky úveru splatné po vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Uvedený výklad považoval žalobca za absurdný. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal so skutočnosťou, že splátky úveru splatné od 25.12.2016 do 25.05.2017 boli uplatnené v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby, v prípade týchto splátok ide o splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru a pre tieto splátky plynie samostatná 3-ročná premlčacia doba odo dňa splatnosti tej ktorej splátky. Uplatnený výklad súdu predstavuje nezákonné skrátenie premlčacej doby, v tomto prípade o 2,5 roka aj v priamom rozpore s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka, keďže právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie splátky so splatnosťou 25.11.2014, zaniklo splatnosťou nasledujúcej splátky zo dňa 25.12.2014. Ak teda právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 19.06.2017, toto svoje právo uplatnil v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.05.2017, a teda splátky, ktorá vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru bezprostredne predchádzala. Žalobca zdôraznil, že premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 19.06.2017 tak začala premlčacia doba plynúť odo dňa nasledujúceho po dni zročnosti splátky, pre nespĺnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, čo je v posudzovanom prípade odo dňa 25.05.2017. Pre tieto splátky by premlčacia doba uplynula najskôr do 26.05.2020; z uvedeného dôvodu žalobca tvrdil, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Výklad ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou súdov. V tomto smere žalobca poukázal na niektoré rozhodnutia krajských súdov, a to uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 15CoCsp/13/2020, Krajského súdu v Nitre, sp.zn. 7Co/141/2017, sp.zn. 5Co/114/2017 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 11Co/13/2018.

2.3 Odvolateľ namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku okresného súdu, z jeho odôvodnenia nie je zrejmé, aké úvahy viedli súd k zamietnutiu žaloby žalobcu. Žalobcovi nie je zrejmé, z akého zákonného dôvodu by práve splátka splatná dňa 25.11.2014 mala byť považovaná v súlade s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka za nespĺnenú splátku; z uvedeného dôvodu považoval napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné. V zmysle uvedeného tvrdil, že nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia zakladá odvoláciu námietku podľa § 365 ods.1 písm. b) C.s.p., a teda súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca zdôraznil nesprávnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia aj z hľadiska posúdenia pomeru úspechu žalovaných v konaní, nakoľko žalovaní od podania žaloby poukázali žalobcovi sumu vo výške 262,80 Eur. V tomto prípade pokiaľ žalobca zoberal v časti žalobu späť, bola

to žalovaná strana, ktorá procesne zavinila zastavenie konania. S takouto skutočnosťou sa súd prvej inštancie v odôvodnení opomenul vysporiadať.

3. Žalovaní v písomnom vyjadrení k podanej žalobe mali zato, že súd prvej inštancie vo veci úplne zistil skutkový stav, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

3.1 Žalovaní uviedli, že tvrdenie žalobcu, že premlčacia doba začala plynúť dňa 25.05.2017, je nesprávne; zákonné ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka obsahuje osobitnú úpravu začatia plynutia premlčacej doby v prípadoch, keď v dôsledku nesplnenia niektorej zo splátok sa stane zročným celý dlh v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka. Poukázali na závery uvedené v rozsudkoch odvolacích súdov, rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 16Co/34/2018, Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 26Co/276/2017 a Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 9Co/40/2018. Stotožnili sa so záverom súdu prvej inštancie, že veriteľ využil svoje právo úver predčasne zosplatiť pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.12.2015, so zaplatením ktorej boli žalovaní ku dňu 19.06.2017 v omeškaní viac ako 3 mesiace. Veriteľ dodržal povinnosť upozorniť dlžníkov na možnosť predčasného zosplatenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní, a to predžalobnou upomienkou - výzvou zo dňa 24.04.2017, v ktorej upozornil, že žalovaní sú v omeškaní so splácaním pohľadávky banky ku dňu 23.04.2017 vo výške 3.020,13 Eur. Je zrejmé, že omeškanie vo výške 3.020,13 Eur predstavuje 16 riadnym mesačných splátok úveru; suma omeškania tak predstavovala splátky splatné odo dňa 25.12.2015 do dňa 25.03.2017. Z predžalobnej upomienky je tak zrejmé, že veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru z dôvodu omeškania so splácaním úveru vo výške 3.020,13 Eur, právo zo strany veriteľa bolo vykonané z dôvodu celého omeškania dlhu a nie omeškania úhrady poslednej splátky splatnej 25.05.2017.

3.2 Žalovaní tvrdili, že veriteľ môže uplatniť právo na zosplatenie úveru najskôr vo chvíli, keď je dlžník v omeškaní so splátkou aspoň po dobu 3 mesiacov, čo však nevylučuje, že veriteľ môže uplatniť právo v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver predčasne splatným aj v prípade, ak je dlžník v omeškaní so splátkou viac ako 3 mesiace. Za nesplnenú splátku pre počítanie plynutia premlčacej lehoty by mala byť považovaná časovo najstaršia neuhradená splátka. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii žalobcu žalovaní tiež uviedli, že z jeho tvrdení vyplýva, že žalobca vyhlásil za splatnú iba časť úveru, ktorej splatnosť nastala po dni 25.06.2017, omeškané splátky splatné do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti by veriteľ do zosplatenia pohľadávky nezahrnul. Zo strany veriteľa však k takémuto konaniu nedošlo, veriteľ do zosplatennej pohľadávky zahrnul aj omeškané splátky, ktoré boli splatné odo dňa 25.12.2015 do dňa 19.06.2017. Veriteľ a ani žalobca od žalovaných nikdy nežiadal uhradiť zvlášť sumu omeškaných splátok do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a zvlášť zvyšok pohľadávky vzniknutej po zosplatení úveru.

4. Ďalšie relevantné vyjadrenie podané nebolo.

5. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p. preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, výroku II., ktorým okresný súd žalobu vo zvyšku zamietol a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania podľa § 389 písm. c) C.s.p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Výrok okresného súdu, ktorým konanie v časti o zaplatenie sumy 262,80 Eur zastavil, odvolaním napadnutý nebol.

5.1 Podľa § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

6. Preskúmaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 7.328,91 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania; v priebehu konania pred okresným súdom zobral žalobu späť v časti uplatneného nároku vo výške 262,80 Eur. Uplatnený nárok žalobca odvodil zo zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s. a žalobcom ako postupníkom zo dňa 22.03.2019; postúpená pohľadávka predstavuje dlh žalovaných 1/ a 2/ zo Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 24.06.2011;

uplatnená pohľadávka predstavuje postúpenú pohľadávku po započítaní čiastočných úhrad zo strany žalovaných 1/ a 2/.

6.1 Súd prvej inštancie uplatnený nárok zamietol z dôvodu premlčania uplatneného nároku, keď ustáli, že premlčacia doba pre celý zvyšok dlhu začala plynúť od 26.11.2014 a uplynula dňa 26.11.2017 a žaloba bola podaná na súd až dňa 17.12.2019, po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Okresný súd vychádzal z neosporných skutkových tvrdení žalobcu; najmä nepovažoval za sporné, že medzi stranami sporu (resp. medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými) bola uzavretá Zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej bola žalovaným poskytnutá suma 10.000,-Eur. Nebolo sporné, že žalovaní splátky nesplácali riadne; sporná nebola ani skutočnosť, že právny predchodca vyzval žalovaných na zaplatenie dlžnej sumy s upozornením na možnosť zosplatnenia úveru listom zo dňa 24.04.2017 a právny predchodca žalobcu úver zosplatnil listom zo dňa 19.06.2017. Pri posúdení nároku ako premlčaného súd prvej inštancie vychádzal zo skutočnosti, že naposledy bola žalovanými zaplatená splátka v plnej výške za august 2014; prvou omeškanou splátkou bola splátka splatná dňa 25.9.2014; k omeškaniu troch splátok došlo dňa 25.11.2014.

7. Odvolateľ v podanom odvolaní namietal predovšetkým nesprávne právne posúdenie veci vo vzťahu k premlčaniu nároku, resp. k začiatku plynutia premlčacej lehoty. Argumentácia žalobcu vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu premlčania je v plnom rozsahu dôvodná.

8. Súd prvej inštancie pri posúdení premlčania nároku aplikoval ustanovenia § 53 ods.9, § 565 a § 103 Občianskeho zákonníka.

8.1 Podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

8.2 Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

8.3 Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

9. V konaní pred súdom prvej inštancie nebolo sporné, že predložená zmluva o úvere bola uzatvorená v zmysle § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), keďže tento typ zmluvy je absolútnym obchodom a takáto zmluva je vždy uzatváraná v zmysle Obchodného zákonníka (aj keď z napadnutého rozhodnutia aplikácia ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka nevyplýva). S ohľadom na povahu zmluvných strán - dodávateľ a spotrebiteľ - je nevyhnutné považovať predmetnú zmluvu za zmluvu spotrebiteľskú a poskytnutý úver za spotrebiteľský, na ktorý sa okrem ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.) o spotrebiteľských zmluvách vzťahujú aj ustanovenia zákona č.129/2010 Z.z. Spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi žalobcom (jeho právnym predchodcom) a žalovanými namietaný nebol.

9.1 Nie je sporné, že žalovaní ako spotrebiteľia sa zaviazali splatiť úver v splátkach. Pre posúdenie premlčania dohodnutého plnenia v splátkach je potrebné aplikovať ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka; v takomto prípade premlčacia doba jednotlivých splátok začína plynúť odo dňa ich zročnosti (§ 103 prvá veta Občianskeho zákonníka); iba v prípade zosplatnenia dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 druhá veta Občianskeho zákonníka).

9.2 Z ustanovenia § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka vyplýva, že v prípade plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa má vykonať v splátkach, môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka (žiadať o zaplatenie celej pohľadávky). Citované ustanovenie nedefinuje povinnosť ale iba možnosť veriteľa, pri splnení zákonných podmienok, žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Veriteľ tak môže uplatniť nárok na zaplatenie jednotlivých splátok v súdnom konaní, môže splatné splátky vymáhať

jednotlivo; môže splatné splátky vymáhať za určité obdobia s prihliadnutím na právne relevantné plynutie času; môže zosplatiť zostatok úveru, ktoré sa ešte nestal splatným a vymáhať zosplatený úver; veriteľovi patrí aj právo nevymáhať svoju pohľadávku. V každom prípade platí, že pri dohodnutom plnení v splátkach má každá splátka dohodnutý termín splatnosti (tu uvedený v úverovej zmluve počtom splátok 96 vo výške 188,61 Eur mesačne k 25-temu dňu v kalendárnom mesiaci od 25.07.2011 s konečnou splatnosťou úveru 25.06.2019).

9.3 Zosplatenie úveru je právnym úkonom veriteľa, kedy už nemá záujem na dohodnutom plnení v splátkach, prevažne z dôvodov neplnenia splátok riadne a včas a oznámením o zosplatení úveru nastáva stav, kedy môže veriteľ pri dodržaní zákonných podmienok (tu ustanovenie § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka) uplatniť nárok na úhradu celého dlhu. Zosplätňujú sa splátky, ktoré doposiaľ splatné neboli; zosplatenie sa však netýka splátok, u ktorých splatnosť nastala pred zosplatením; veriteľ nemôže „nanovo“ zosplatiť už splatnú splátku.

9.4 Jedným z následkov zosplatenia, okrem straty výhody splátok, je právne relevantné plynutie času pokiaľ ide o premlčanie; z ustanovenia § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka je zrejmé, že zákon neviaže začiatok plynutia premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ale na dátum zročnosti tej nesplatennej splátky, pre nezaplatenie ktorej sa stal zročným celý dlh.

9.5 V prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka tri mesiace od omeškania so zaplacením splátky, pre ktorú k zosplateniu pristúpil; uvedený záver nič nemení na skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky (pre nezaplatenie ktorej došlo k zosplateniu úveru). Je pravdou, že takouto právnou úpravou zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu o tri mesiace, keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou nemôže dodávateľ zosplatiť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak, premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ale len za predpokladu, že takto stanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda, že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, resp. k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva.

9.6 Odvolací súd je toho názoru, že ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je lex specialis k ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka; veriteľ by logicky nemohol vykonať zosplatenie do splatnosti najbližšej splátky a zároveň dodržať požiadavku vyplývajúcu z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu je odvolací súd toho názoru, že posledná veta v § 565 Občianskeho zákonníka sa na prípady, na ktoré dopadá ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevzťahuje; poslednú vetu § 565 Občianskeho zákonníka pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno; dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky podľa ustanovenia § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, a teda, že zosplateniu predchádza výzva na zaplatenie s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, pričom v takom prípade možno zosplatiť úver najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky. Je potrebné zdôrazniť, že právo zosplatiť úver môže veriteľ (dodávateľ pri spotrebiteľských úveroch) vykonať len vtedy, ako uplynula zákonná lehota (tri mesiace od omeškania so zaplacením splátky) a na takýto postup spotrebiteľa upozornil a zároveň, že omeškanie so zaplacením splátky ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti trvá.

9.7 Je zrejmé, že ak dodávateľ uplatnil právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a ak postupoval v súlade s ustanovením § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, mohol tak urobiť len pre splátku, s ktorou bol žalovaný v omeškaní najmenej tri mesiace. Zo spisu je zrejmé, že k Oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru došlo listom zo dňa 19.06.2017; ku dňu 16.06.2017, ku ktorému dňu pôvodný veriteľ pohľadávku vyčíslil na sumu 8.643,93 Eur. Oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti predchádzala výzva zo dňa 24.04.2017; v ktorej právny predchodca žalobcu uviedol: „banka Vám oznamuje, že ste v omeškaní so splácaním pohľadávky banky ku dňu 23.04.2016 vo výške 3.020,13 Eur. Dlžnú sumu uhradte najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy... Ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradíte, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, čím sa stane splatnou celá pohľadávka banky a vy stratíte možnosť zaplatiť ju v splátkach“.

9.8 S prihliadnutím na vyššie uvedené mohol právny predchodca žalobcu úver platne zosplatiť pre splátku splatnú dňa 25.02.2017; u splátok splatných po tomto dátume (25.03.2017, 25.04.2017 a 25.05.2017) by nebola dodržané omeškanie dlžníka najmenej tri mesiace. U splátok predchádzajúcich splátke splatnej dňa 25.02.2017 nevyplýva, že by veriteľ svoje právo na zosplatenie využil, prípadne, že by realizoval akýkoľvek úkon smerujúci k zosplateniu celého dlhu (výzva na zaplatenie podľa ustanovenia § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka). Žalobca v konaní ani netvrdil, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo pre splátku splatnú pred uvedeným dátumom, ako si vyvodil súd prvej inštancie, osvojujúc si v plnom rozsahu argumentáciu žalovaných.

9.9 Odvolací súd má zato, že z výzvy zo dňa 24.04.2017 a ani z oznámenia o zosplatení zo dňa 19.06.2017 jednoznačne nevyplýva, pre ktorú omeškanú splátku veriteľ dlh zosplatiť; výzva na zaplatenie uvádza omeškanie so splácaním pohľadávky ku dňu 23.04.2016 (uviedenie roka 2016 považuje odvolací súd s prihliadnutím na dátum, kedy bola výzva vyhotovená za písársku chybu; správne tak má byť 23.04.2017) vo výške 3.020,13 Eur. V oznámení o vyhlásení o mimoriadnej splatnosti sa rovnako neuvádza, pre nezaplatenie ktorej splátky veriteľ k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pristúpil. Uvedenie splátky, pre ktorú právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru absentuje aj v žalobe a nie je obsiahnuté ani v písomných vyjadreniach. Až v podanom odvolaní žalobca dôvodí, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.05.2017. V takomto prípade by však nebola dodržaná trojmesačná lehota uvedená v ustanovení § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka.

9.10 Z vyššie uvedeného však vyplýva, že súd prvej inštancie nesprávne dotvoril skutkový stav tým, že ustálil, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.09.2014. Nie je sporné, že táto splátka nebola uhradená v lehote splatnosti; odvolací súd však zdôrazňuje, že je právom veriteľa pristúpiť k zosplateniu pohľadávky, nie však povinnosťou. Pokiaľ súd prvej inštancie „alternatívne“ argumentoval, že k zosplateniu úveru došlo pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.12.2015 keď prihliadol na uvedenie celkovej výšky nezaplatených splátok vo výške 3.020,13 Eur vo výzve na zaplatenie zo dňa 24.04.2017; odvolací súd má zato, že výzva na zaplatenie nedefinuje, pre nezaplatenie ktorej splátky veriteľ k zosplateniu pristúpil.

9.11 Z vyššie uvedeného odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie napriek tomu, že vo veci nariadil pojednávanie a vec prejednal za prítomnosti právneho zástupcu žalobcu nezistil, pre nezaplatenie ktorej splátky právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplateniu celého úveru; rozhodnutie založil na domnienke. Je v rozpore s elementárnou logikou, aby veriteľ zosplatiť dlh takým spôsobom, že by došlo k premlčaniu aj splátok, ktoré doposiaľ splatné neboli, resp. že by zosplatením dramaticky redukoval inak trojročnú premlčaciu lehota.

9.12 K premlčaniu jednotlivých splátok odvolací súd uvádza, že pri splátkach splatných pred zosplatením úveru plyní trojročná premlčacia doba odo dňa nasledujúceho po ich splatnosti, a to pre každú splátku samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť bola vyvolaná zosplatením úveru plyní premlčacia doba v súlade s ustanovením § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, a teda od zročnosti nesplnenej splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celý dlh.

10. Odvolací súd s poukazom na obsah napadnutého rozhodnutia zároveň uvádza, že súd prvej inštancie na jednej strane konštatuje, že nepopretie skutkových tvrdení nezbavuje súd povinnosti podrobiť zmluvu súdnej kontrole neprijateľných zmluvných podmienok a dodržania zákonných náležitostí takejto zmluvy podľa zákona č.129/2010 Z.z. a povinnosti prihliadať na absolútnu neplatnosť právnych úkonov. Na druhej strane však konštatuje, že z dôvodu zisteného premlčania nebolo potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie ohľadom neprijateľných zmluvných podmienok a dodržania zákonných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy.

10.1 Súdna prax sa ustálila na názore, že v prípade postúpenia pohľadávky banky voči spotrebiteľovi je vždy potrebné ex offo skúmať platnosť takéhoto postúpenia, ktoré má vplyv na aktívnu legitimáciu v konaní; skúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania; súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta. Z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že by súd prvej inštancie posudzoval, či boli splnené podmienky postúpenia pohľadávky podľa ustanovenia § 92 ods.8 zákona č.483/2001 Z.z. o bankách a

zároveň podmienky postúpenia pohľadávky v zmysle ustanovenia § 17 ods.1 zákona č.129/2010 z.z. s prihladením na ustanovenie § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

11. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu (a to aj vo výroku o nároku na náhradu trov konania) zrušil postupom podľa ustanovenia § 389 ods.1 písm. c) C.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Súd prvej inštancie nezistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, vzhľadom k uvedenému nesprávne právne posúdil začiatok plynutia premlčacej lehoty a v tom dôsledku nevykonal dokazovanie vo vzťahu k platnosti postúpenia pohľadávky a platnosti právneho úkonu veriteľa - zosplatnenia úveru.Vzhľadom k uvedenému nebolo účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

12. Súd prvej inštancie po vrátení veci na ďalšie konanie a rozhodnutie bude postupovať naznačeným spôsobom, v rámci svojho posúdi vecnú legitimitáciu strán sporu, najmä pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu; vyhodnotí platnosť právneho úkonu - postúpenia pohľadávky na žalobcu, platnosť právneho úkonu - zosplatnenia pohľadávky (na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd prihliada ex off). V nadväznosti na prijaté závery posúdi dodržanie náležitostí úverovej zmluvy a prípadnú existenciu neprijateľných zmluvných podmienok. Taktiež zistí, pre nezaplatenie ktorej splátky sa stal zročným celý dlh; v nadväznosti na prijatý záver a vznesenú námietku premlčania posúdi, či a v akej časti došlo k premlčaniu uplatneného nároku, vo veci opätovne rozhodne a svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s ustanovením § 220 ods.2 C.s.p. Zároveň súd prvej inštancie rozhodne aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods.3 C.s.p.)

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods.2, druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).